

Værdi, og jeg hører til dem, som troer, at det har en meget stor Værdi for os at faae en Jernbane fra den ene Ende af Sjælland til den anden. Jeg taler aldeles ikke om de forskjellige locale Interesser, som jo kunne have stor Betydning.

Jeg kunde endnu have flere Ting at sige om denne vigtige Sag, men jeg er bange for at opholde den ærede Forsamling længere; jeg vil blot slutte med at gjentagde i Thingets Erindring, at den 14de April var det foreløbige Arbejde i denne Sag tilendebragt fra Regjeringens Side; de Herrer ville fremdeles erindre, at den 19de April holdtes der Møde i Folkethinget, og det Eerste, der foretoges af Thinget den Dag, det var, at Formanden anmeldte en Interpellation fra det daværende Medlem fra Skive (Nørgaard), som gik ud paa det Spørgsmaal til Regjeringen: om den ventede i den Sæssion at kunne forelægge Udskrift til en Contract med Hr. Peto om den jydsk Jernbane. Formanden bemærkede, at Spørgsmaalet skulde blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde. Han gav derpaa Ordet til Finantsministeren, som havde en Meddelelse at gjøre Thinget, og denne gik ud paa, at Rigsdagen var opløst. Det var den 19de April, efterat her fra den 1ste Mars havde været en Mand med Fuldmagt til at afflutte Contracten i Jernbanesagen. Dersom man havde ladet den gamle Arvelov, som der havde været stridt saa Meget om, leve endnu 14 Dage, saa troer jeg ikke, at det havde været til saa stor Skade for os, som dette: at vi endnu i en ubestemt Tid, og maaskee aldrig, faae en jydsk Jernbane.

Finantsministeren: Paa Discussionens nærværende Standpunkt troer jeg, at det maaskee vil være hensigtsmæssigt, at jeg anfører et Par almindelige Bemærkninger. Jeg skal først tillade mig at imødegaae det, som ikke forekommer mig at være Sagen selv directe vedkommende, og, saasnart der er Spørgs-

maal om, at imødegaae Betragtninger, der ligge uden for Sagen, saa kommer jeg i Almindelighed til at have at gjøre med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Hage). Jeg hender Ingen, der i den Grad som han besidder Talent til at indblande, iøvrigt interessante, Bemærkninger i Sager, hvor de slet ikke høre hjemme. Han har ogsaa ved denne Leilighed faaet Anledning til at omtale et Vædringsforslag, der af ham er stillet til § 2, som endnu slet ikke foreligger. Det, som jeg henregner til at være Sagen uvedkommende, det er hele hans Række af Betragtninger om den Mangel paa Interesse, som fra Regjeringens Side skulde være viist i denne Sag, og hans Anførelse af forskjellige Datoer i den Anledning, Anførelser, der iøvrigt forekomme mig at være af den Betskaffenhed, at jeg næsten kunde tie til dem, thi det forekommer mig, at han ved sine egne Anførelser beviste, at Regjeringen ikke kunde være kommen tidligere med denne Sag, naar den ikke skulde gaae aldeles fremsufende frem dermed, og jeg veed ikke, om det kunde være hensigtsmæssigt for Noget at gaae fremsufende frem med denne Sag; i ethvert Tilfælde vil jeg ikke gjøre det, men hellere overlade det til den ærede Rigsdagsmand. — Naar det anførtes, at Anledningen til denne Sags Fremme skulde være den stillede Interpellation, saa maa jeg gjentagde i Erindringen, hvad jeg anførte ved Lovforslagets Indbringelse, at jeg ikke alene havde taget Hensyn til de Bemærkninger, som bleve fremsatte her under Interpellationen, fordi jeg virkelig ikke troer, at de egentlig indeholdt en aldeles bestemt Opfordring for Regjeringen til at fremkomme med dette Forslag, men at jeg tillige havde taget Hensyn til hvad jeg iøvrigt havde ladet det være mig magtpaaliggende at erfare om Stemningen paa Rigsdagen, ogsaa i det andet Thing, og hvormed jeg havde begyndt, inden denne Interpellation blev fremsat.